

Λίγα μικρά λόγια, για μία μεγάλη Ύπαρξη.

Η ύπαρξη της τέχνης οφείλεται στους ανθρώπους και απευθύνετα σ' αυτούς και μόνο. Είναι η έκφραση της πηγαίας και κριτικής σημασίας ανάγκης, για εξωτερίκευση και εκτόνωση, της εσωτερικής πραγματικότητας του καθενός. Πηγάζει από τα βάθη του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου, με άλλα λόγια από μία εσωτερική αναγκαιότητα.

Η τέχνη παίρνει απόσταση από την πραγματικότητα και αυτή η απόσταση είναι αποκαλυπτική. Η τέχνη είναι αποκάλυψη.

Αυτή η διαστασή της, η διεισδυτικότητα του έργου στην άλλη όψη των πραγμάτων, απελευθερώνει τον άνθρωπο από τις προκαταλήψεις και τις αυταπάτες του. Του μαθαίνει να βλέπει, να ακούει και να πιάνει, δημιουργεί σκέψεις, προκαλεί συναισθήματα και αισθήσεις.

Η τέχνη είναι απελευθερωτική. Είναι η ελευθερία του να εφευρίσκεις εικαστικά σήματα για να απευθυνθείς στους ανθρώπους, να μεταδώσεις μηνύματα που δεν μπορούν να μεταδοθούν αλλιώς. Είναι από μόνη της ελευθερία, ελευθερία επιλογής, ελευθερία έκφρασης, ελευθερία κινήσεων, απελευθέρωση των συναισθημάτων, των οραμάτων, των σκέψεων και των ονείρων.

Η απεύθυνση της τέχνης είναι προς την κοινωνία. Όσο ο δημιουργός νιώθει την ανάγκη να εκθέσει το έργο του, άλλο τόσο ο θεατής νιώθει την ανάγκη να προσλάβει το έργο του δημιουργού. Αυτός είναι ο κοινωνικός χαρακτήρας της τέχνης. Οι άνθρωποι θέλουν και πρέπει να μπορούν, να ανταλλάσουν συναισθήματα, εικόνες και παραστάσεις.

Η τέχνη είναι φύση και θέση αντιεξουσιαστική και επαναστατική. Η όλη διαδικασία της εξέλιξης της, βασίζεται στην συνεχή άρνηση των κανόνων που επιβάλλει η κάθε αρτηριοσκληρωτική ακαδημία και την αντίσταση σε κάθε αυθεντία.

Το κράτος και η εξουσία θέλουν τον έλεγχο της τέχνης. Στα απολυταρχικού, δικτατορικού τύπου καθεστώτα διώκουν ανοιχτά τους δημιουργούς. Στην κοινοβουλευτικού τύπου "δημοκρατία", περιθωριοποιούν με την εμπορική διαδικασία όποιους επιλέξουν. Είναι γνωστό άλλωστε, ότι η εμπορευματοποίηση αδρανοποιεί το μέσον.

Ο σκοπός δεν είναι η άρνηση αλλά η πραγμάτωση της τέχνης. Ο χώρος της τέχνης δεν είναι τα αποστερωμένα μουσεία - αεροδρόμια, ούτε οι γκαλερί - σουπερ-μάρκετ. Η τέχνη ανήκει σε εμάς, σε όλους εμάς που αγωνιζόμαστε για τον νέο κόσμο της Ισότητας, της Ελευθερίας, και της Αλληλεγγύης. Η τέχνη ανήκει στην Ανθρωπότητα.

Η ύπαρξη της τέχνης, είναι η τέχνη της ύπαρξης.

Αισθησιογόνοι της ελεύθερης και ανεμπορευματικής έκφρασης.